

Sygn. akt IV U 483/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant:	sekr. sąd. Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 grudnia 2015r. w S.

odwołania T. W.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 13 marca 2015r. Nr (...)

w sprawie T. W.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 483/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 13 marca 2015r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.21 ust.1 i ust.2 pkt 5 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił T. W. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wskazując, że ubezpieczony został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym, ale w okresie ostatnich 10 lat przed złożeniem wniosku o rentę nie udowodnił wymaganych co najmniej 5 lat ubezpieczenia emerytalno-rentowego, a jedynie 1 rok, 2 miesiące i 26 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. W. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Podniósł, że został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym, jest chory i nie może pracować, a nie ma żadnego dochodu (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i argumentację przywołane w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. W. ma 61 lat. Do 31 marca 2009r. ubezpieczony był uprawniony do renty rolniczej (decyzja z 19 marca 2007r. o ustaleniu prawa do renty rolniczej na okres do 31 marca 2009r. k.145-146 akt rentowych – tom I). Decyzją z 31 marca 2009r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu prawa do

renty rolniczej na dalszy okres wskazując, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, a odwołanie ubezpieczonego od tej decyzji zostało prawomocnie oddalone przez Sąd Okręgowy w Siedlcach (decyzja z 31 marca 2009r. k.165 i wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 7 grudnia 2009r. w sprawie IV U 297/09 k.172 akt rentowych – tom I).

Od 24 października 2013r. ubezpieczony ponownie podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników (zaświadczenie k.3 akt rentowych – tom II - za wnioskiem z 20 stycznia 2015r.). W dniu 20 stycznia 2015r. ubezpieczony wystąpił do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z nowym wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (wniosek k.1 akt organu rentowego – tom II). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza rzeczoznawcę KRUS, który w orzeczeniu z 13 lutego 2015r. uznał, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym od 24 grudnia 2014r. do lutego 2017r. (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy z 13 lutego 2015r. k.15 i 20 akt rentowych – tom II).

Zaskarżoną decyzją z 13 marca 2015r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.21 ust.1 i ust.2 pkt 5 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił ubezpieczonemu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wskazując, że ubezpieczony w okresie ostatnich 10 lat przed złożeniem wniosku o rentę nie udowodnił wymaganych co najmniej 5 lat ubezpieczenia emerytalno-rentowego, a jedynie 1 rok, 2 miesiące i 26 dni (od 24 października 2013r. do 19 stycznia 2015r.) – decyzja z 13 marca 2015r. k.23 akt rentowych – tom II).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. W. okazało się nieuzasadnione i jako takie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.21 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.) renta rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

1. podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust.2 wskazanego przepisu – w przypadku ubezpieczonego, u którego niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, wymagany okres podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu wynosi co najmniej 5 lat (art.21 ust.2 pkt 5 ustawy)
2. jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
3. całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art.20 ust.1 i 2 ustawy, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl ustępu 8 art.21 powyższej ustawy okres 5 lat, o którym mowa w ust.2 pkt 5 powinien przypadać w okresie ostatnich 10 lat przed złożeniem wniosku o przyznanie renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony został uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 24 grudnia 2014r. do lutego 2017r. i niezdolność ta powstała w okresie podlegania przez ubezpieczonego ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu. Spełnione zostały zatem przesłanki przyznania prawa do renty rolniczej określone w w/w art.21 ust.1 pkt 2 i 3 ustawy. Niespełniona pozostaje natomiast przesłanka określona w art.21 ust.1 pkt 1 w zw. z ust.2 pkt 5 powyższej ustawy, tj. w okresie ostatnich 10 lat przed złożeniem wniosku o rentę ubezpieczony nie legitymuje się co najmniej 5 letnim okresem ubezpieczenia emerytalno-rentowego. Z zaświadczenia organu rentowego złożonego na k.3-5 akt rentowych (tom II) wynika, że w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę (20 stycznia 2015r.) ubezpieczony legitymuje się okresem ubezpieczenia emerytalno-rentowego trwającego od 24 października 2013r. do 19 stycznia 2015r., a zatem przez 1 rok, 2 miesiące i 26 dni, zamiast wymaganych co najmniej 5 lat. Należy podkreślić, że do nabycia prawa do renty rolniczej konieczne jest spełnienie wszystkich wymaganych ustawą przesłanek, tym samym brak spełnienia choćby jednej przesłanki skutkuje odmową prawa do świadczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art.477¹⁴§1 kpc Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.